

KİTABIN ADI	: Madenci
YAZARI	: Natsume Soseki (Çeviren: Sinan Ceylan)
YAYIN EVİ	: Jaguar Kitap
BASIM YILI VE YERİ	: 2021 İstanbul
SAYFA SAYISI	: 216
KONUSU	:

"...ama toplum denilen şey merhametsizdir. Günahlarını içinde saklamayı becerirsen seni her zaman bağışlar fakat açık ettiğin an daha fazla görmezden gelmez." alıntısından yola çıkarak kendini, yaşadığı aşk macerasından dolayı ait olduğu çevrenin dışında bulan 19 yaşındaki kahramanımızı, kurtuluşu ölüm düşüncesiyle harmanlayıp bir orman içine doğru yolculuğunda buluruz. Gencimizi bu karanlık düşünceden çekip çıkararak ise ona yeniden birey olduğunu hissettiren *"Hey, delikanlı!..."* ünlemesi olur bununla beraber yol yeni bir aydınlığa kavuşma umudu taşıırken ironik bir biçimde madene, o sonsuz karanlığa akar.

Madenci kitabı;19 yaşında madene yolu düşen bir gencin anlatımından biçimlendirme bir aşk romanı olacakken maden ocakları gerçeğinde kıvranan bir durum romanına evrilmiştir. Her ne kadar yazar kitap boyunca : *"Tek yaptığım, birbirine hiç benzemeyen gerçekleri olduğu gibi buraya not düşmek. Romana benzeyen bir tarafı olmadığından bir roman gibi ilginç değil. Buna karşın, bir romandan çok daha gizemli. Bütünüyle kaderin sahneye koyduğu doğal gerçeklerden oluştuğu için insanın kurguladığı bir romandan çok daha kuralsız ilerliyor. Gizemini de buradan alıyor. Ya da bana hep öyle geliyor"* ifadeleri ile eserinin türünü isimsizleştirse de muazzam bir durum kurgusudur. Kitabın sonunda Murakami'nin etraflıca bir incelemesi yer almaktadır. Murakami, *"Bu kitap; toplumsal roman hele hele bir işçi romanı hiç değildir"*, dese de muazzam maden ve madenci betimlemeleri, yazarın bu mesleğin zor koşullarını resmetmesinin, diplerde olup bitene, tepeden bir ışıkla baktığı gerçeğini yadsınamaz kılmaktadır. Okuduğum her satırda bireyselleşme ve var olma sancılarının yanı başında, yazarın toplumun bu dibe itilmiş kesimi için de aynı kara sancıyı çektiğini hissettim. Bu anlamda bireye ve topluma dokunuşunun birbirinin çok da gerisinde kalmadığını düşünüyorum

"Aynanın önünde dikilip aynadaki yansımanızdan şikâyet ediyorsanız bir yere varamazsınız. Eğer toplumun yansıması da denilen bu aynanın yerini değiştirmiyorsanız, yapılacak en iyi şey aynadan uzaklaşmaktır." detayıyla görmezden gelinen koşulları da dile getirir. Yine incelemede vurgulandığı gibi, yüzyıl önce kaleme alınan bu kitap yazım biçimiyle de çağdaşlarından farklı bir yere ait. Bu anlamda bir öncü. Bu farklılık kitabın her okura hitap etmeyeceğinin de bir işareti. Ben, gencin yol hikâyesinden dibe inişine dek her sözcükten her satırdan çok etkilendim, çok yerin altını çizdim ve düşündüm. Kitabın bitiş şekli yarım kalmışlık hissi yerine bende okurun belleğinde yola devam algısı uyandırdığından hâlâ

yürümeye devam ediyorum.

Hilal Magrip